

[Ministeren for handel, industri og søfart.] devalueringen ikke var kommet. Så kom devalueringen, og jeg tror, det ærede medlem vil være enig med mig i, at det vist var fornuftigt at arbejde tingene igennem en gang til. Det gjorde vi. Derefter kom vi i gang med forhandlingerne med erhvervene, som fik al den tid, de kunne ønske sig; det medførte også ændringer. Derefter kom forhandlingerne med rigsdagens vareforsyningsudvalg, og jeg ved jo, at rigsdagens vareforsyningsudvalg ønsker god tid til at sætte sig ind i tingene, hvilket er fuldt berettiget, og hvilket udvalget da også fik. Så endelig kunne listerne gå til Paris om lørdagen, og jeg kan forsikre det ærede medlem hr. Axel Kristensen om, at de er kommet til Paris tidnok.

Forhandlingerne er ikke begyndt endnu. Vi har nået at få vore lister frem, så de kan komme med i forhandlingerne, og det kan kun være rigtigt, at vi tog os tid til at gøre arbejdet så omhyggeligt som muligt.

Det, der for mig personligt står som det politisk mest interessante i denne debat, var egentlig at få at høre, hvad partiet venstre ville. Efter at afstemningerne var færdige her i salen i de sene nattetimer sidste onsdag, hvor det jo blev klart, at partiet venstre ikke ønskede at udtale mistillid til regeringen, måtte det næste spændende spørgsmål blive, hvilken stilling partiet venstre nu ville tage til vareforsyningsloven og prisloven. Jeg synes egentlig ikke, jeg har fået noget klart svar, det står mig ikke fuldstændigt klart, til trods for at jeg lyttede meget opmærksomt til, hvad det ærede medlem sagde, om venstre nu ville gå ind i positive forhandlinger om denne lovgivnings fortsættelse, eller om man blot vil spille tiden og ikke nå noget resultat. Som jeg sagde det før: i onsdags ville venstre ikke udtale mistillid til regeringen; heraf må man nærmest slutte, at vi havde venstres tillid. Nu forekom der i det ærede medlems tale gang på gang ordet mistillid, han udtalte og begrundede sin mistillid til regeringens administration af vareforsyningsloven. Ville det egentlig ikke være passende, om vi fik klart svar fra det ærede medlem hr. Axel Kristensen på, hvad det er for en mistillid, der omtales fra hans side?

Ministeren for byggeri og boligvæsen (Kjærbo): Det ærede medlem hr. Aksel Møller var i sin tale inde på boligministeriets virksomhed og gav mig god vejledning med hensyn til den administration, jeg skulle udøve. Jeg glædede mig egentlig over denne vejledning, som sikkert er udsprun-

get af en betydelig velvillighed overfor mig, en velvillighed, der egentlig var lidt i modstrid med den omtale, som boligministeriet fik forleden dag af det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, der jo betegnede boligministeriet som det røde ministerium — jeg ved ikke hvorfor, men jeg opfatter det som en kompliment og tager den til mig.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller var inde på, at nu var lagrene tilstrækkelige, og derfor var der ingen som helst grund til at opretholde restriktionerne. Jeg vil gøre opmærksom på, at det er en fejlurdering. Hvis vi f. eks. tager trælagrene, er det ikke noget særligt lyst billede, der tegner sig, og dog er vi alligevel her forlængst gået ned til en klausureringsprocent af 35. Forholdet er jo det, at den bedring i forsynings-situationen for træ, som indtrådte i 1948 og muliggjorde de meget betydelige lem-pelser i klausuleringen sidste forår, ikke har holdt sig. Vi regner med, at tilgangen af træ i 1949 bliver lidt mindre end i 1948, og lagerbeholdningerne er stadig langt mindre end før krigen, nærmest halvdelen.

Nu er det nødvendigt, for at byggeriet skal kunne foregå i normalt tempo, at der er et lager af tilstrækkelig størrelse, og en ophævelse af klausuleringen vil utvivlsomt medføre et merforbrug af træ til anvendelse andre steder end til boligbyggeri og erhvervsbyggeri, og derved vil den normale rytme, som jeg tror at turde påpege at byggeriet omsider er ved at genvinde, påny blive forstyrret. Derfor er det nødvendigt, at boligministeriet, så længe tilgangen og lagrene er utilstrækkelige, stadig har hånd i hanke med anvendelsen af det træ, som kommer frem.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller var også inde på spørgsmålet om det private byggeris stilling. Nu er forholdet jo dette, at det private byggeri ikke har villet og ikke kunnet gå ind på de samme forpligtelser som det sociale byggeri. På den anden side er der ingen tvivl om, at det vil være en stor fordel, om der kan skabes et incitament for det private byggeri, og jeg vil gerne gøre opmærksom på, at jeg i øjeblikket arbejder med ændringer til boligstøtteloven, som forhåbentlig skulle kunne medføre, at det private byggeri stilles noget gunstigere, end tilfældet hidtil har været. Men her bliver det jo rigsdagens sag til sin tid at tage stilling. Jeg håber, at det ikke varer så forfærdelig længe, forinden der her på rigsdagens bord kan ligge forslag om ændringer til boligstøtteloven, ændringer, som hvis de gennemføres på den måde, jeg har tænkt det, vil være en imødekommenhed overfor